

Parlamentul României
Camera Deputaților

1/2463/RA
27.12.2011

OPINIE

asupra Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 al Parlamentului European și al Consiliului **de stabilire a normelor generale pentru acordarea asistenței financiare comunitare în domeniul rețelelor transeuropene de transport și energetice** și a Deciziei nr. 1639/2006 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007-2013),
COM (2011) 659

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare punctul de vedere al Comisiei pentru industrie și servicii în ședința sa din 29 noiembrie 2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința sa din 20 decembrie 2011,

Având în vedere aprobarea Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 22 decembrie 2011,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 din data de 27 aprilie 2011, adoptă prezenta opinie:

I. Context

Pentru a sprijini acțiunile emblematiche ale strategiei Europa 2020, în următorul deceniu va fi necesar un volum de investiții fără precedent în rețelele de transporturi, energetice, informatice și de comunicații din Europa.

Drept consecință a austerității bugetare din statele membre, există pericolul ca proiectele de infrastructură de interes pentru UE să nu se realizeze în ritmul necesar pentru a îndeplini obiectivele Europa 2020, periclitând astfel redresarea economică și creșterea UE.

În plus, drept consecință a lichidității și a provocărilor privind riscurile apărute în timpul crizei financiare, băncile au reacționat deja prin micșorarea scadenței creditelor, însoțite de majorarea prețurilor și cerințe suplimentare în cazul proiectelor de infrastructură.

În același timp, proiectele de infrastructură implică elemente și riscuri precum reabilitarea terenurilor dezafectate, afaceri nesigure din punctul de vedere al veniturilor, aspecte regionale, inclusiv efectele crizei datoriei de stat și impactul transfrontalier, pe cale de consecință pregătirea și executarea proiectului solicitând multe eforturi și mult timp, astfel de proiecte continuă să fie neinteresante pentru investitorii de pe piața de capital.

Cu toate că piețele de credite bancare dau semne de redresare, proiectele de infrastructură continuă să se confrunte cu dificultăți majore în obținerea de împrumuturi pe termen lung. Prin urmare, a crescut importanța potențială a piețelor de obligațiuni ca sursă de finanțare.

Una dintre deciziile cheie adoptate cu prilejul lansării propunerii privind cadrul financiar multianual pentru perioada 2014-2020, a fost reunirea într-un cadru legislativ comun, denumit facilitatea „Conectarea Europei“, a acordării de asistență financiară pentru infrastructura energetică, de transport și TIC.

Pentru a permite o punere în aplicare mai eficientă a instrumentelor financiare în cadrul facilității „Conectarea Europei“, este necesară lansarea unei etape pilot atât pentru a permite optimizarea strategiei, cât și pentru a stimula apetitul investitorilor pentru perioada de după 2013. Experiența din etapa pilot ar permite atât investitorilor, cât și promotorii proiectelor să se familiarizeze cu structura obligațiilor de finanțare a proiectelor și va fi luată în considerare în măsura în care va fi necesară pentru alte inițiative.

II. Prezentare generală

Propunerea de regulament se înscrie într-un cadru mai larg, din care fac parte strategia Europa 2020, propunerea „Conectarea Europei“ și analiza anuală a creșterii.

Inițiativa Europa 2020 de emiteră de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte are ca scop ameliorarea condițiilor de credit necesară pentru atragerea investitorilor de pe piața de capital și ar facilita crearea unei noi clase de active în ceea ce privește obligațiunile de finanțare a proiectelor de infrastructură.

Această inițiativă încearcă să mobilizeze investiții în domenii care vor stimula creșterea economică și vor crea locuri de muncă.

Prin sprijinirea dezvoltării de infrastructuri energetice se urmărește să se asigure continuitatea și siguranța furnizării surselor energetice și, astfel, funcționarea corespunzătoare a economiei.

Inițiativa Europa 2020 de emiteră de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte va face parte din gama de instrumente de împrumut pe care le poate atrage facilitatea „Conectarea Europei“ în plus față de instrumentele de capitaluri proprii și de subvenții și va deveni parte integrantă a instrumentelor de partajare a riscului ale facilității, pentru perioada 2014-2020.

Obligațiunile vor fi emise de societățile care se ocupă de proiect, iar finanțarea de la bugetul Uniunii împreună cu cea oferită de un partener financiar vor fi utilizate pentru a îmbunătăți bonitatea obligațiunilor în vederea atragerii de investitori de pe piața de capital, cum ar fi fondurile de pensii și societățile de asigurări.

Obiectivul general este de a stimula investițiile în infrastructuri și de a stabili o piață de capital pentru împrumuturi cu o nouă sursă de finanțare. Se preconizează ca

inițiativa de emiteră de obligațiuni să aibă un efect multiplicator de aproximativ 15-20.

Inițiativa ar sprijini redresarea piețelor de obligațiuni pentru finanțarea de proiecte din Europa și ar facilita accesul la finanțare a proiectelor de infrastructură, fiind un instrument financiar nou de partajare a riscurilor ce urmează să fie introdus în cadrul politicilor TEN pentru transporturi, energie și telecomunicații, în special rețelele în bandă largă.

Ca parte a bugetului TEN-T, TEN-E și al programului-cadru pentru competitivitate și inovație (PCI) - în loc să fie utilizat ca subvenție - bugetul UE este investit sub formă de provizioane sau alocări de capital către Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru a acoperi o parte din riscul suportat de BEI atunci când finanțează proiecte de infrastructură în temeiul acestei inițiative.

Punerea în aplicare a mecanismului ar trebui să permită:

- a) finanțarea de către BEI a unui volum mai mare de credite acordate proiectelor de infrastructură și proiectelor de infrastructură mai riscante, dar totuși eligibile pentru finanțare;
- b) generarea unui efect multiplicator al finanțării de la bugetul UE asupra investițiilor din sectorul privat în infrastructură, astfel încât 1 euro din fondurile UE alocate inițiativei să genereze între 15 euro și 20 euro investiți în proiecte de infrastructură.

III. Temei juridic, subsidiaritate și proporționalitate

Deoarece domeniul de aplicare al propunerii se axează asupra rețelelor europene în domeniul transporturilor, energiei și telecomunicațiilor și modifică în special Regulamentul (CE) nr. 680/2007, ea recurge la art. 172 și 173 alin. (3) TFUE ca temei juridic.

Camera Deputaților consideră că propunerea de regulament este conformă cu principiul subsidiarității și respectă principiul proporționalității.

Inițiativa mai degrabă vine în completarea și nu înlocuiește împrumuturile acordate de bănci, oferind, prin urmare, o sursă alternativă și competitivă de împrumut pe termen lung.

IV. Evaluare

Camera Deputaților reține faptul că propunerea:

- contribuie la intensificarea activității de investiții în proiecte de infrastructură, ceea ce stimulează dezvoltarea la nivel mondial a piețelor financiare, îmbunătățește ritmul redresării economice și promovează creșterea economică;
- completează sursele de finanțare fără a înlocui creditele bancare și reprezintă o soluție alternativă pentru mobilizarea rapidă a unei cote mai mari din economiile private din interiorul și din afara UE;
- facilitează crearea unei noi clase de active aferentă obligațiunilor de finanțare de proiecte de infrastructură;

- furnizează, prin instrumentul de partajare a riscurilor, garanția financiară din partea UE, necesară proiectelor care, în mod normal, nu s-ar încadra în orientările și criteriile standard ale BEI.

În același timp, Camera Deputaților reține următoarele:

- Evaluarea impactului a evidențiat anumite obstacole legislative potențiale în ceea ce privește reglementările privind achizițiile publice și piețele de capital;
- Finanțarea întreținerii infrastructurii existente va fi mai dificilă decât atragerea de investiții pentru noile proiecte;
- Eficacitatea stimulării investițiilor în infrastructură depinde de acceptarea pe piață, practicile în materie de achiziții publice, cadrul de reglementare și incertitudinile percepute de investitori.

V. Concluzii

Intensificarea activității de investiții în proiecte de infrastructură stimulează dezvoltarea la nivel mondial a piețelor financiare post-criză, îmbunătățește ritmul redresării economice și promovează creșterea.

În contextul constrângerilor fiscale sunt necesare urgent soluții inovatoare de mobilizare a unei părți mai mari din economiile private și de îmbunătățire a instrumentelor financiare disponibile pentru proiecte.

Camera Deputaților consideră că opțiunea regulamentului de a finanța proiectele de rețele transeuropene prin emiterea de obligațiuni este cea mai potrivită pentru a furniza un mijloc eficient de atragere a finanțării din sectorul privat, în condițiile în care nu există instrumente similare care să atragă finanțare de pe piața de capital pentru proiecte majore de infrastructură ale Uniunii.

Valoarea adăugată la nivel UE se regăsește în depășirea inconvenientelor legate de fragmentarea pieței cu care s-ar confrunta o astfel de inițiativă, dacă s-ar aplica doar la nivelul statelor membre.

În absența reglementării, ar exista riscul de accentuare a presiunilor asupra bugetelor publice naționale, conducând la abandonarea, sau amânarea unor proiecte de infrastructură de interes pentru UE și implicit, la ratarea unor obiective strategice ale „Europa 2020”. De asemenea, s-ar perpetua dificultățile în accesarea de credite pe termen lung pentru proiectele de infrastructură, inclusiv prin micșorarea de către bănci a scadenței creditelor, majorarea prețurilor și adăugarea de cerințe colaterale datorită lichidității și a problemelor privind riscurile apărute în timpul crizei financiare. Finanțarea prin subvenții poate provoca dependența exclusivă de subvenții din resurse publice, iar creditele bancare ar reprezenta sursa principală de finanțare din sectorul privat.

Prezenta opinie se adresează președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene.

PREȘEDINTE,

Roberta Alma ANASTASE

